

Aan de leden van de Vaste Kamercommissie voor VWS
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Houten, 10 januari 2017

Kenmerk: 170110

Geachte leden,

In zijn brief van 19 december jl. (kenmerk 1066897-159406-CZ) schrijft de Staatssecretaris, de heer Van Rijn, een reactie op de uitzending van Nieuwsuur van 7 december 2016. BTN heeft aan deze uitzending een bijdrage geleverd. Eerder hebben wij bij u de problematiek van de scheidslijn tussen wijkverpleging en Wlz aan de orde gesteld.

Het in de uitzending aangekaarte probleem is, dat indien een cliënt aangewezen is op zorg vanuit de Wlz, er vaak geen Wlz-indicatie volgt. Dit heeft meerdere oorzaken. De ervaring leert dat de Wlz-indicatie veelal leidt tot vermindering van de ureninzet ten opzichte van de wijkverpleging. De tarifiering voor zorg thuis vanuit de Wlz is bovendien doorgaans niet dekkend. Hierdoor is het voor veel zorgaanbieders onmogelijk om een Wlz-thuis-product, zoals MPT, in de wijk kostendekkend aan te bieden.

Verzekeraars verwachten echter wel dat zorgmedewerkers het gesprek aangaan met de cliënt over de overgang naar de Wlz en hanteren een bandbreedte voor de ureninzet in wijkverpleging. In de uitzending werd duidelijk dat dit gesprek vaak niet passend is in de zorgrelatie. Wij vragen ons bovendien af of zorgverzekeraars op de stoel van het Zorginstituut moeten plaats nemen en bepalen of hun verzekerden toegang krijgen tot een bepaalde verstrekking vanuit de basisverzekering. Dat gebeurt immers wanneer de ureninzet voor wijkverpleging vanuit de basisverzekering door zorgverzekeraars zelf wordt gemaximeerd.

Het standpunt van de Staatssecretaris is naar onze opvatting geen oplossing voor de situatie. Er is onvoldoende zicht op de behoefte aan budget voor zorg thuis. De verzekeraars houden in de Zvw de hand op de knip, dus weten we niet wat er werkelijk nodig is. Er is sprake van een 'gap' tussen zorg thuis (Zvw) en intramurale zorg (Wlz). Extramurale zorgproducten die in het Wlz-pakket zitten, bieden onvoldoende soelaas. Cliënten gaan te snel naar een verpleeghuis omdat voor zorg thuis geen goed arrangement te maken valt wanneer mensen wat meer zorg nodig hebben dan mogelijk binnen de maximum bandbreedte van de zorgverzekeraars. Zorginhoudelijk is dat geen wenselijke ontwikkeling.

We moeten zoeken naar een oplossing die antwoord geeft op het beleidsmatige uitgangspunt dat zorg thuis te prefereren is boven zorg in een intramurale setting, wanneer dit medisch en sociaal verantwoord is. Waarschijnlijk is een meer fundamentele systeemkeuze, bijvoorbeeld alle ouderenzorg naar de Zvw, een betere oplossing dan blijven doormodderen in twee onvoldoende compatibele systemen naast elkaar. Wij denken daarover graag met u mee.

Met vriendelijke groeten,

Hans Buijing
Bestuurder